

[Aksel Larsen.]

sig alligevel. Må jeg stille det spørgsmål: Hvornår får arbejderne overhovedet lov til selv at afgøre noget som helst? Man har tidligere sagt: ja, men det er rimeligt at forlange, at der skal være mindst 75 pct., der deltager i afstemningen. Nu er der 76,2 pct., der har deltaget, og så siger man dog, at det skal ikke gælde alligevel. Det er mig ufatteligt, at nogen kan opfatte det som demokrati, og at nogen kan få sig til at stemme for et lovforslag, der begrundes på den måde.

Det virker ikke stærkt på mig, og jeg tror ikke, det gør det på mange, at f. eks. det ærede medlem hr. Aksel Møller siger, at folketinget ikke skal være dommer over, hvordan lønningerne skal være i dette land, og derfor har vi ikke lov til at ændre i forligsmandens mæglingforslag. Hvis det ærede medlem hr. Aksel Møller anede, hvad der står i mæglingsloven, ville han vide, at der ikke står, at forligsmanden skal stille et voldgiftsforslag; der står ikke, at han skal stille et forslag om, hvordan han mener det ville være rigtigst at fastsætte lønninger og arbejdstid. Der står, at forligsmanden skal søge at stille et mæglingforslag, som har chancer for at blive vedtaget af begge parter. Der står ikke, at han skal tage hensyn til, hvad der er ret og rimeligt, til industriens bæreevne, til valutaen eller til, hvad arbejderne kan leve for, men der står, at han skal søge at stille et forslag, som kan vedtages af begge parter. Når mæglingforslaget er forkastet, så er det forkastet, og så er forligsmanden ude af billedet. Men så træder folketinget ind i billedet og siger: vi ophejer mæglingforslaget til lov. Der ved nedsætter folketinget sig som voldgiftsdomstol og bestemmer, at det, som ikke var et voldgiftsforslag, skal være det. Det er folketinget, der bestemmer, hvordan lønninger og arbejdstid skal være i dette land, hvis folketinget vedtager det foreliggende lovforslag.

Jeg må igen sige: Hvad ved de ærede medlemmer om, hvordan løn- og arbejdstidsforhold er i dette land? Har de ærede medlemmer, der nu belaver sig på at stemme for dette lovforslag, nogen som helst anelse om det? Måske har de en lille anelse, men meget ved de ikke. De har hørt en del rosende taler i radioen og fra det ærede med-

lem hr. Poul Hansen (Kalundborg) om, hvor gunstigt mæglingforslaget er for arbejderne, og de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen, hr. Aksel Møller og hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har ved denne og andre lejligheder i patetiske taler givet udtryk for, at forbundslederne som de mest erfarne folk har anbefalet mæglingforslaget, så det må være godt. Jeg spørger det ærede medlem hr. Erik Eriksen: Hvis ledelsen af andelsslagterierne anbefalede et forslag, der skulle stemmes om, og det blev forkastet af andelshaverne, ville det ærede medlem så også sige, at andelshaverne var nogle idioter, når de ikke rettede sig efter ledelsen? Hold op med denne snak om erfarne folk, for arbejderne ved udmærket godt, hvad det drejer sig om, og afstemningen viser det tydeligt. Jeg minder igen om, at der var 208 000 nej-stemmer mod 115 000 ja-stemmer ved urafstemningen. Alt tyder på, at det var de såkaldte erfarne folk i De samvirkende Fagforbunds ledelse, der ikke vidste så god besked eller i hvert fald ikke var i kontakt med arbejdernes, med fagforeningsmedlemmernes mening.

Vi har hørt anbefalinger for dette mæglingforslag, vi har bl. a. hørt, at det skal være så godt, at betalingen for de skæve helligdage er blevet forbedret. Jeg kan oplyse, at denne forbedring betyder så meget, at mandlige arbejdere, hvis de er så heldige at få betaling for alle skæve helligdage hele året igennem, kan få 14 kr. 67 øre mere om året, end de hidtil har fået. Synes man virkelig, det er så forfærdelig meget? Man taler om, at de lavest lønnede får et ekstra tillæg. Ja, det gælder omtrent kun i provinsen og kun visse steder. Hvor meget får de i København? Der er de så højt oppe, at lavtlønstillægget ikke træder i kraft. Arbejdsmændene i jernindustrien i København er for størsteparten på timeløn og har en ugeløn på 170 kr. 40 øre. Jeg ved ikke, om nogen af dem, der nu vil lovgive om, at det skal arbejdsmændene kunne leve for, vil påtage sig selv at leve for det beløb. Jeg tror det ikke. Men hvad får de i løntillæg efter forligsmandens mæglingforslag alt taget i betragtning? De får 3 kr. 84 øre mere om ugen. Synes man ærlig talt, at sådan et løntillæg batter noget efter de fantastiske prisstigninger og skattestigninger, der har været i det sidste par år? Det er forståeligt,